

LA FRASE

“Penso que no s’ha valorat el treball en la situació d’adversitat que vam tenir”

EL NÚMERO

233

és el nombre d’ocupacions incíviques o delinqüencials que va frustrar la Policia Municipal a la ciutat durant l’any 2023

L’ENTITAT

AGRUPACIÓ DE POLÍGONS DE TERRASSA
Carrer de Sant Pau, 6 - Correu: poligonsterrassa@cecot.org

Treballa, entre altres, per definir les estratègies a curt i mitjà termini que possibilitin la millora dels polígons, negociar el pressupost municipal destinat

als polígons i orientar les actuacions de l’Ajuntament de Terrassa en aquest àmbit i estimular la creació d’associacions als polígons de la ciutat.

FOTO DEL DIA

DILLUNS 27 DE MAIG / 10.18 H
POSSIBLEMENT ÉS REITERATIU, PERÒ QUIN JOC QUE DONEN ELS CONTENIDORS A AQUEST ESPAI

Serveis. Aquest contenidor no s’està de res. No li falten gaires elements per poder oferir serveis. A la taula d’eines, molt ben equipada, s’uneix una

cuina plena de complements. Les joguines, com passa amb els peluixos, acostumen a ser protagonistes sovint d’aquestes escenes. **FOTO: JAVIER LLAMAS**

AHIR I AVUI

PER SERGI ESTAPÉ
AVINGUDA D’ÀNGEL SALLENT (I) (1977-2024)

ARXIU DIARI DE TERRASSA

ERIC SERRANO

Quan tocaven les reivindicacions

A la fotografia més antiga, un grup de veïns protestaven perquè a aquesta zona, a l’avinguda d’Àngel Salent, la frontera entre els barris de Can d’Aurell i la Maurina, hi faltaven semàfors i, per tant, més seguretat viària. Algun succés luctuós havia alertat a les persones que vivien per aquesta part de la ciutat i el cas era que s’havia de fer sentir la seva veu i exigir mesures.

La imatge, que és de l’any 1977, mostra molt d’aquella

època. La manera de vestir, de dones i homes, la cartelleria de l’establiment que es pot veure, que oferia com a reclam principal “vinos y licores”. Res a veure amb la modernitat del bar que es pot observar a la instantània actual i que ocupa el seu lloc.

És un pas important, d’un temps a un altre, i que marca, segurament, un abans i un després. Tot i que la moda, a vegades, torna, no tornaran mai els abrics que es veuen, per exem-

ple, o alguns pentinats, a la foto del passat. En alguns aspectes, hi ha coses que mai més tornen. Algunes sí.

Molt camí, encara

Cal recordar que, aquells anys, quan feia poc que havia mort el dictador, però encara amb molt camí per recórrer, hi havia com una dèria (potser, més ben dit, una alliberació en molts sentits) que empenyava a la ciutadania a protestar, a reclamar i a queixar-se, verbs que, mentre manava aquell, eren impensables.

Es demanaven millores en molts àmbits, perquè ja n’hi havia prou d’aguantar en silenci. En aquest cas, per uns semàfors que reguessin el trànsit per evitar més enurts. Ben fet.